

[Finansministeren.]

importen af en række forbrugsvarer såvel som af råvarer til byggeri og anlægsvirk-somhed.

Den begyndende sanering er dog på ingen måde så stabil, at der skulle være nogen mulighed for at lempe den stramme finans- og pengepolitik. Lad mig for det første pege på, at vor valutareserve omkring 600 mill. kr. fortsat er af for ringe størrelse i forhold til det betydelige omfang, vor udenrigs-omsætning har, ikke mindst i betragtning af at vi har en betydelig kortfristet valuta-gæld, som efter alt at dømme skal indfries i løbet af 5—6 år.

Som et andet væsentligt moment ved bedømmelsen af den fremtidige udvikling vil jeg gerne understrege, at medens vor eksport de sidste år har nydt godt af den stærke konjunkturopgang i udlandet, må vi nu indstille os på, at man i de andre lande er ved at slå bremserne i for at forhindre den begyndende prisopgang.

Vi har allerede set, hvordan brændsels-priserne er sprunget i vejret, og selvom der lige i øjeblikket som følge af de høje lev-nedsmiddelpriser er sket en bedring af vort bytteforhold overfor udlandet, kan vi ikke være sikre på, at denne er af varig ka-rakter. Navnlig vil disse prisstigninger imid-ler tid få virkning på vort indenlandske om-kostningsniveau. Det er det tredje forhold, som jeg gerne vil fremdrage blandt de ting, der må opfordre til forsigtighed i den øko-nomiske politik. Selvom der i nogen grad kun er tale om eengangsprisstigninger, vil de i den kommende tid sætte sig varige spor i vor relative konkurrenceevne overfor udlandet, ligesom de stigende indtægter vil skabe mulighed for en forbrugsudvidelse.

Endelig må jeg for det fjerde omtale det meget betydelige behov for produktive in-vesteringer i erhvervene, som vi står over-for. Den bedring, der er nået i valutasitua-tionen, er i nogen grad sket på bekostning af den produktive udvikling, og den meget stramme penge- og kreditpolitik såvel som den hårde nedskæring af en række offentlige bygge- og anlægsarbejder vil ikke gøre det lettere at skaffe uddannelsesvilkår og ar-bejdspladser til de store årgange af unge. På denne baggrund forekommer det mig helt udelukket i dag at overveje en lempelse

af finanspolitikken, hvis man efterhånden vil stille efter noget lempeligere kredit-vilkår for erhvervene.

Ved den drøftelse, regeringen havde tirs-dag den 22. november med repræsentanter fra erhvervenes og arbejdsmarkedets orga-nisationer, kunne der konstateres almin-delig tilslutning til denne opfattelse. Det er mit håb, at også folketinget vil forstå nød-vendigheden af, at vi fortsætter den påbe-gyndte finanspolitik. Dette kræver tilbage-holdenhed med nye bevillinger og dækning af uundgåelige udgiftsstigninger ved be-sparelser på andre områder eller tilveje-bringelse af nye indtægter.

Jeg skal med disse bemærkninger anbe-fale finanslovforslaget til velvillig behand-ling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af finanslovfor-slaget vil blive omdelt.

Den næste sag på dagsordenen var:

Afgørelse af spørgsmålet om henvisning af:

Forslag til lov om folkepension,

forslag til lov om ændring i lov om folke-forsikring. (Vedrørende ændring af fradrags-reglerne for beregning af alders- og invalide-rente og pensionstillæg til invaliderentemod-tagere m. v.),

forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg (vedrørende hjælp til enker m. v.) og

forslag til lov om ændringer i folkeforsik-ringsloven. (Til gennemførelse af 1. etape af en folkepensionsordning) [af Ragnhild An-dersen m. fl.]

til et udvalg på 17 medlemmer eller et udvalg på 21 medlemmer.

Bundvads forslag om at henvise lovfor-slagene til et udvalg på 17 medlemmer

vedtoges med 106 stemmer mod 6; 6 med-lemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Dermed bortfaldt *Ragnhild Andersens* for-slag om at henvise lovforslagene til et ud-valg på 21 medlemmer.